

РЕШЕНИЕ

№ 3828

гр. София, 07.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2867** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно - процесуалния кодекс / АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП - С., чрез упълномощения процесуален представител С. Л. срещу решение на СРС, НК, 97 - ми състав по нахд № 13406/2012г., с което е отменено наказателно постановление № 11256-0012444 от 22.11.2012г. на зам. директора на ТД на НАП - С.. С наказателното постановление на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 500лв /петстотин / лева, за нарушение по чл. 41 ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006г. на Министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства / Наредба № Н-18/ 2006/.

С жалбата се иска отмяна на съдебното решение като неправилно и незаконосъобразно и постановяване на решение по съществуващото на спора, с което наказателното постановление да бъде потвърдено. Прави се възражение, че неправилно въззивният съд е приел, че дружеството не може да бъде наказано по чл.185 ал. 2 вр.с ал. 1 от ЗЗД действащ към момента на извършване на нарушението и смята, че извършеното нарушение от дружеството не следва да се приема като маловажно. Определеният минимален размер на наказанието съответства на целите по чл. 12 от ЗАНН.

Ответната страна моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителя на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Административен съд София – град, Х. - ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства намира, че :

Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне по наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на съдебното решение с материалния закон.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление въззивният съд е приел, че към датата на извършване на деянието, а именно към месец май 2011г., редакцията на приложената норма на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС не е предвиждала налагане на наказание за нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 2006г., а именно във връзка със съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства Настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и на това основание следва да бъде потвърдено.

При проверка, извършена на 01.06.2011 г в търговски обект- павилион за кафе и закуски, находящ се в [населено място], ул. „А. „ № 1 – /зеленчукова борса Д./ е установено, че в книгата за дневните финансови отчети на [фирма] на страницата за датата на последния ден от периода от 01.04.2011г. до 30.04.2011г., или на 30.04.2011г. не се съхранява съкратеният отчет на фискалната памет на фискалното устройство в обекта. Проверката е извършена в присъствието на управителя на дружеството. За резултатите от нея е съставен Протокол № 0096195/01.06.2011г. Издаден е акт за установяване на административно нарушение № 11256-0012444, в който деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 41 ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г.

В чл. 41, ал. 1 от Наредба № Н- 18 от 31.12.2006г. е въведено задължение в 7 – дневен срок след изтичане на всеки месец да се отпечатва съкратен отчет от фискалната памет на всяко фискално устройство в търговския обект за съответния период. Отчетите следва да се съхраняват в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата на датата на последния ден от периода.

Съгласно чл. 185, ал. 2 от ЗЗДС в редакцията на текста към датата на извършване на нарушението, лице което наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/ извеждане във / от експлоатация, или отчитане, или сервисно обслужване на фискалните устройства или не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с Национална агенция по приходите се наказва с глоба- за физически лица които не са търговци в размер от 300 до 1000 лв. или с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 3000 до 10 000лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи се налагат санкциите по ал. 1. Анализът на текста в посочената приложима редакция, за разлика от редакцията, в сила от 01.01.2012г. води до извода, че към момента на извършване на твърдяното нарушение, текстът на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС не предвижда налагане на административно наказание за нарушение, изразяващо се в неотпечатване на съкратен

отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период. Деянието, изразяващо се в неотпечатване на съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период се определя като нарушение, подлежащо на санкция с изменението на чл. 185 ал. 2 от ЗДДС, в сила от 01 януари 2012г. В процесния случай деянието е било извършено преди посочената дата - на 07.05.2011г., преди посочената дата, на 07.06.2011г е съставен и акта за установяване на административното нарушение.

Нормата на чл. 185 ал. 2 от ЗДДС, в сегашната ѝ редакция е материално - правна, а съгласно императивната разпоредба на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, като единственото изключение е дадено в ал. 2, съобразно която, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях която е по - благоприятна за нарушителя.

Съдът намира, че новата редакция на чл. 185 ал. 2 от ЗДДС е по - неблагоприятна за дееца, с оглед на обстоятелството, че тя квалифицира определено поведение като нарушение, за което предвижда и съответната имуществена санкция. За това поведение към момента на извършване на нарушението правната норма не е предвиждала административно наказание, поради което и не може да бъде приложена. Въз основа на изложеното, настоящата инстанция счита, че касационната жалба е неоснователна. Оспорваното въззивно решение следва да бъде оставено в сила.

Като взе предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2 предл. 1 от АПК във вр. с чл. 3 ал. 1 изр. 2 от ЗАНН Административен съд София – град, X. -ти касационен състав:

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение на СРС, НК, 97 - ми състав по нахд №13406 от 2012г., с което е отменено наказателно постановление №11256-0012444 от 22.11.2012г. на зам. директора на ТД на НАП - С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :

- 1.
- 2.